

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Карлово, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело №
20235320100562 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по иск с правно основание член 26, ал.1 от
ЗЗД и насрещен с правно основание чл. 240 от ЗЗД вр. с чл. 79 и чл. 86 от
ЗЗД.

Ищецът Д. Т. Б. от гр. К., бул. „О.“ *** с ЕГН ***** твърди, че
на 11.10.2022 г. сключил с ответника „К.К.М.“ ЕАД договор за потребителски
кредит № ***, по силата на който получил и усвоил изцяло предоставена му в
заем сума в размер на 2400 лева. На същата дата сключил с втория ответникът
договор за поръчителство.

Счита договора за кредит за нищожен, на основание чл. 22 от ЗПК и
на основание чл. 143 т.19 от ЗЗП поради неспазване на изискванията на чл. 11
ал.10 от ЗПК.

Съгласно условията по договор за потребителски кредит № ***,
лихвеният процент по кредита бил в размер на 31.97%, а годишния процент
на разходите (ГПР) в размер на 49.65%. Ищецът твърди, че действително
приложения в кредитното правоотношение ГПР е различен от посочения в
договора, че кредиторът е заблудил потребителя, вписвайки в контракта ГПР
в размер на 46.65% като е използвана заблуждаваща търговска практика и тя е
довела до неравноправност на уговорката за ГПР и оттук, до нищожност на
клаузата за ГПР с произтичащите правни последици – нищожност на
кредитната сделка поради наличие на задължителен реквизит от
съдържанието на договора за потребителски кредит – чл. 11 ал.1 т.10 от ЗПК.
Счита, че уговореното възнаграждение на фирмата поръчител следва да бъде
включено при изчисляването на ГПР като индикатор за оскъпяване на
кредита – чл. 19 ал.1 и ал.2 от ЗПК.

Счита че стандартния европейски формуляр (СЕФ) съдържа невярна информация.

Счита, че кредиторът не е изпълнил задължението си по чл. 5 от ЗПК, тъй като заблуждаващо е представил на ищеца СЕФ за кредит в размер на 2400 лева с посочен ГПР 49.65 лева, с различни стойности на месечната погасителна вноски, и друго условия, в сравнение с действително приложените.

Излага правни доводи за нищожност на договора за потребителски кредит.

Счита, че уговорката за заплащане на възнаграждение на поръчител не поражда правни последици за ищеца. Същият бил сключен между ответниците, ищецът – длъжник бил трето за това правоотношение лице, договорът не пораждал никаква насрещна престация за ищеца и престациите били явно нееквивалентни, т.е. този договор противоречал на добрите нрави и внасял неравноправие в кредитното правоотношение по смисъла на чл. 143 т.19 от ЗПК.

Излага подробни прави съображения за нищожност на договора за поръчителство.

МОЛИ съда да постанови решение, с което

- да прогласи нищожността на договор № *** за потребителски кредит тип „К.Л.“, сключен на 11.10.2022 г. с „К.К.М.“ ЕАД на основание чл. 26, ал.1 ЗЗД вр. с чл. 22 ЗПК вр. с чл. 11 и чл. 19 ал.4 ЗПК;

- да прогласи нищожността на договор за поръчителство от 11.10.2022 г., сключен с „К.Г.“ ЕООД на основание чл. 26, ал.1, пр. II ЗЗД, чл. 19 ал.4 ЗПК и чл. 143, ал.1 ЗЗП.

Претендира за разноските по делото.

Ответникът „К.Г.“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „С.“, ж.к. „Г.М.“, ул. „М.“ № ***, представлявано от Р.К.Я. оспорва иска като недопустим и неоснователен.

Ответникът „К.К.М.“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „И.“, ж.к. „С.Т.“, ул. „З.М.“ ***, представлявано от Г.Б.К. оспорва иска като неоснователен. Излага съображения, че договорът за потребителски кредит, респективно – клаузата, съдържаща условие за сключване на договор за поръчителство, не са нищожни. Сочи, че по процесния договор са постъпили плащания в общ размер на 148.19 лева. Предявява насрещен иск.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 211 от ГПК по делото е приет за съвместно разглеждане насрещен иск, предявен от „К.К.М.“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „И.“, ж.к. „С.Т.“, ул. „З.М.“ ***, представлявано от Г.Б.К. за осъждането на Д. Т. Б. от гр. К., бул. „О.“ *** с ЕГН ***** да му заплати: сумата от 2251.81 лева, представляваща главница, частично от сумата 3408.37 лева, представляваща общо задължение по кредита, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на насрещната искова молба – 02.06.2023 г. до окончателното плащане на задължението. Претендира за разноските по делото.

ПРЕПИС от насрещната искова молба и доказателствата са връчени на ищеца (ответник по насрещния иск) като в срока по чл. 131 от ГПК не постъпил писмен отговор, с който искът се оспорва като неоснователен. Ищецът прави възражение за прихващане на дължимата главница със сумата от 2820.19 лева, която твърди да е заплатил през периода от 11.10.2022 г. до 27.06.2023 г. без правно основание въз основа на нищожни договори клаузи, от която 820.19 лева възнаградителна лихва и 2000 лева, възнаграждение за поръчителство в размер на 2000 лева, включено във всяка една от погасителните вноски.

От събраните по делото доказателства и във връзка със становищата на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори и се установява от представените писмени доказателства – № *** за потребителски кредит тип „К.Л.“, сключен на 11.10.2022 г. между ищеца и „К.К.М.“ ЕАД, договор за възлагане на поръчителство от 17.10.2022 г., сключен между двамата ответници, че ищецът като кредитополучател и ответникът „К.К.М.“ ЕАД като кредитор са сключили договор за кредит по силата на който ответникът като кредитор е предоставил на ищеца заем в размер на 2400 лева. Ищецът е следвало да върне заетата сума в срок от 24 месеца на равни месечни вноски, всяка в размер на 148.19 лева, съгласно приложения към договора погасителен план. Страните са уговорили лихвен процент по кредита в размер на 31.97 лева и ГПР – 49.65%. Уговорена е такса за оценка на риска в размер на 288 лева, дължима еднократно, в деня на подписване на договора за кредит. Посочено е, че същата се финансира от кредитора и се възстановява от кредитополучателя разсрочено, заедно с дължимите вноски. Посочена е обща сума за връщане в размер на 3556.56 лева. По делото не са представени общи условия, нито договор за поръчителство, сключен между ищеца и ответника „К.Г.“ ЕООД от дата 11.10.2022 г. В представения от ищеца договор липсва клауза, уреждаща задължение на ищеца да плати възнаграждение на поръчител.

Ответникът „К.К.М.“ ЕАД признава плащане по договора в размер на 148.19 лева.

На 17.10.2022 г. между ответниците е сключен договор за поръчителство, съгласно който ответникът „К.Г.“ ЕООД се е задължил да поръчителства за изпълнение задълженията на ищеца, произтичащи от договор № *** от 11.10.2022 г.

Ищецът не оспорва получаването на сумата от кредитора. Твърди, че е извършил плащания в общ размер на 2820.19 лева, която твърди да е заплатил през периода от 11.10.2022 г. до 27.06.2023 г., но не представя доказателства.

От заключението на неоспорената съдебно-счетоводна експертиза се установява, че в посочения ГПР по процесния договор са включени договорната лихва и всички такси по кредита. ГПР по процесния договор е в размер на 49.65%. няма данни за извършени плащания в полза на поръчителя.

Други доказателства от значение за правния спор не са ангажирани и страните не спорят по фактите.

По основателността на иска на наведените основания:

Предмет на разглеждане искове с правно основание чл. 26 ал.1 пр. III от ЗЗД и направеното в тази връзка възражение за нищожност на целия договор, като съдържащ неравноправни каузи.

Когато са предявени искове за недействителност на сделка, начинът на съединяването на исковете или репликите не зависи от волята на ищеца. Каквато и поредност, и каквото и съотношение да е посочил ищецът, всички искове и реплики са предявени в условията евентуалност, тъй като никоя сделка не може да бъде нищожна на повече от едно основание нито е възможно едновременно тя да е нищожна и да подлежи на унищожение, и наред с това да съществува някаква форма на относителна или висяща недействителност. Във всички случаи съдът е длъжен да разгледа първо основанията на нищожност, подредени според тежестта на порока: от най-тежкия – противоречие на закона, към по-леките, в конкретния случай – противоречие с добрите нрави. Предвид изложеното, първо следва да бъде разгледано възражението за нищожност на договора за кредит и договора за възлагане на поръчителство, поради противоречието му с чл. 10а ал.1 от ЗПК и чл. 19 ал.4 от ЗПК.

Предмет на разглеждане в настоящото производство е действителността на клаузата предвиждаща, задължение за предоставяне на поръчителство, както и въведеното заплащане на поръчител с договора за възлагането му.

В настоящия случай в процесния договор, представен от ищеца с исковата молба не се установява да се съдържа клауза, предвиждаща каквото и да било обезпечение на договора, нито се съдържа клауза, която да предвижда заплащане от страна на ищеца-кредитополучател на някакво възнаграждение свързано с поръчителство или друг вид обезпечение.

В тази връзка напълно недоказани останаха възраженията на ищеца, че посочения в договора ГПР не е действителния такъв. От неоспорената експертиза установява, че ГПР посочен в договора е вярно определен и експертът го изчислява в същия размер. ГПР не надвишава размера, установен в чл. 19 ал. 4 от ЗПК, като вещото лице е посочило, че за да бъде ГПР би надвишавал това изискване, ако за процесния период е бил в размерна 50.01%.

Не се установяват други пороци на договора, които да водят до неговата нищожност, поради което искът следва да се отхвърли като неоснователен.

Неоснователен се явява и иска за прогласяване нищожността на договор за поръчителство, сключен на 11.10.2022 г. между ищеца и втория ответник. Ищецът въобще не доказва съществуването на такъв договор, не го представя, не установява какви са условията по него и не доказва твърденията си да е плащал по такъв договор.

По делото е представен договор за поръчителство, сключен между двамата ответници, но същият е от различна дата, не съдържа клаузи, предвиждащи каквито и да било имуществени задължения на ищеца и не е предмет на настоящото производство.

Поради изложеното, като неоснователен следва да се отхвърли и иска за прогласяване нищожността на договор за поръчителство.

ОТНОСНО насрещния иск:

С подаване на отговора на исковата молба и насрещния иск, ответникът „К.К.М.“ ЕАД е отправил до ищеца изявление за обявяване на сключения договор за кредит за предсрочно изискуем. Изявлението е стигнало до ответника по насрещния иск. Кредитополучателят не установява да е извършил по договора каквито и да било плащания, извън признатата сума от ищеца по насрещния иск в размер на 148.19 лева.

Договорът не включва клауза за обявяването му за предсрочно изискуем при неплащане на определен брой вноски, а видно от погасителния план, срокът на договора не е изтекъл. При липса на клауза в договора, приложима е общата разпоредба на чл. 71 от ЗЗД, съгласно която изпълнението на срочното задължение може да бъде искано от кредитора и преди срока, когато длъжникът е станал неплатежоспособен, или със своите действия е намалил дадените на кредитора обезпечения, или не му е дал обещаните обезпечения. В конкретния случай ищецът твърди, че ответникът е преустановил плащанията по договора след първата погасителна вноска и при доказателствена тежест на ответника да установява факта на плащане, същият не доказва други плащания. Ето защо съдът приема, че са налице основанията по чл. 71 от ЗЗД и ищецът по насрещния иск има основания да обяви кредита за предсрочно изискуем.

Доколкото се претендира единствено непогасената част от главницата, липсата на изрично посочени по параметри задължения по отношение на останалите компоненти в насрещната искова молба е без правно значение.

Поради изложеното насрещният иск е основателен в пълния му предявен размер и съдът го уважава.

ОТНОСНО разноските:

С оглед изхода от процеса и на основание чл. 78 ал.3 от ГПК, следва да се осъди ищеца да заплати на ответника „К.К.М.“ ЕАД сторените в производството разноски в размер на 90.07 лева за заплатена държавна такса и 525.18 лева за адвокатско възнаграждение, или общо разноски в размер на 615.25 лева, както и да заплати на ответника „К.Г.“ ЕООД разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от Д. Т. Б. с ЕГН ***** от гр. К., бул. „О.“ *** за признаване за установено по отношение на „К.К.М.“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „И.“, ж.к. „С.Т.“, ул. „З.М.“ ***, представлявано от Г.Б.К., че договор № *** за потребителски кредит тип „К.Л.“, сключен на 11.10.2022 г., е нищожен, на основание чл. 26, ал.1 ЗЗД вр. с чл. 22 ЗПК вр. с чл. 11 и чл. 19 ал.4 ЗПК като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от Д. Т. Б. с ЕГН ***** от гр. К.,

бул. „О.“ *** за признаване за установено по отношение на „К.Г.“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „С.“, ж.к. „Г.М.“, ул. „М.“ № ***, представлявано от Р.К.Я., че договор за поръчителство от 11.10.2022 г., сключен с „К.Г.“ ЕООД във връзка с договор № *** за потребителски кредит тип „К.Л.“, сключен на 11.10.2022 г., е нищожен, на основание чл. 26, ал.1, пр. II ЗЗД, чл. 19 ал.4 ЗПК и чл. 143, ал.1 ЗЗП, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА, на основание чл. 79 от ЗЗД, Д. Т. Б. с ЕГН ***** от гр. К., бул. „О.“ *** да заплати на „К.К.М.“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „И.“, ж.к. „С.Т.“, ул. „З.М.“ ***, представлявано от Г.Б.К. сумата от 2251.81 лева, представляваща главница, частично от сумата 3408.37 лева, представляваща общо задължение по договор № *** за потребителски кредит тип „К.Л.“, сключен на 11.10.2022 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на насрещната искова молба – 02.06.2023 г. до окончателното плащане на задължението.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 ал.3 от ГПК, Д. Т. Б. с ЕГН ***** от гр. К., бул. „О.“ *** да заплати на „К.К.М.“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „И.“, ж.к. „С.Т.“, ул. „З.М.“ ***, представлявано от Г.Б.К. деловодни разноски в размер на 615.25 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 ал.3 от ГПК, Д. Т. Б. с ЕГН ***** от гр. К., бул. „О.“ *** да заплати на „К.Г.“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: град С., район „С.“, ж.к. „Г.М.“, ул. „М.“ № ***, представлявано от Р.К.Я. деловодни разноски в размер на 500.00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Й.А.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____